

vóóruit zijn gang weer in. Het was eene graafbij, dat zag ik aan de grijze kleur, want graafwespen zijn meest allemaal rood of geel met zwart. Om zeker te wezen, welke soort het was, ging ik even in huis in mijn kistjes met opgezette bijen en wespen kijken en zag dat het een behangersbij was en wel een groote soort.

Ik liep gauw terug, om te zien, wat het beest verder zou doen; voorzichtig kwam ik dichterbij en ging op een halven meter afstand rustig zitten; het diertje stoorde zich niet aan mij en ging op dezelfde manier voort met zand uitbrengen. Daardoor ontstond een geultje voor zijn holletje; aan beide zijden daarvan lag het uitgegraven zand. Eenige keeren zag ik de bij nog zand wegvoeren; de geul werd steeds langer en aan het eind omgebogen. Ik bleef er bij zitten, totdat ik op eens gefluit van vogels hoorde; ik keek op en bemerkte een paar blauwgrijze vogeltjes, die een hoop

ik ze uit het gezicht. Ik ging maar weer naar mijn behangersbij kijken. Net toen ik er bij kwam, vloog ze weg naar een groepje berken in de verte en na een paar minuten kwam zij terug, met een langwerpig stuk berkenblad, ongeveer 1 cM. breed en $2\frac{1}{2}$ cM. ongeveer lang; ze had het gebogen onder zich, ging er mee in het nest en kwam achteruitlopende er weer uit, toen ze aan het einde van de loopgraaf was, vloog ze weg om weer terug te komen met een stuk berkenblad; dit ging zoo viermaal achter elkaar. De bij was voor de vierde keer alweer terug, toen ik geroepen werd: er was een kind in een tobbe met water gevallen.

Onder het naar huis gaan, zag ik tusschen de vele vlakjes een vervormde staan. Het bleek een pelorie te zijn, die vrij zeldzaam is; ik had er alleen nog maar één bij Muiden gezien. Het was dus eene aardige vondst en een mooi slot voor den middag.

J. Hs.

Van alles wat.

De heer Thijssse vroeg aan het slot van z'n stukje: „Wie vindt nu den gulden lijster? Wanneer U aflevering 12 van den derden jaargang inziet, zal het u blijken, dat ik in het opstelletje „Een gezellig avonduur” sprak van een hof, waarin ook goudmerels nestelden. Dat doen ze nog. Ieder jaar komen er een paar van die vogels. Ik zal er m'n geheele aandacht aan schenken, indien ze straks terugkomen en 't zou me spijten, indien het wielewalen mochten zijn. De tuinman noemt ze steeds goudmerels. (Toch zullen 't wel wielewalen zijn. T).

Verder moet ik U meedeelen, dat ik in het bezit ben van een doodshoofdvlinder, waarvan de pop in 't voorjaar van 1896 is opgespit. Nog een exemplaar, dat ik vele jaren geleden in het voorjaar kreeg, en dat ik op het midden van den dag zag ontpoppen bevindt zich wellicht nog in de verzameling van den heer E. de Raadt onderwijzer te Heinenoord. In diezelfde verzameling is ook een Poppenroover, *Calosoma sycophanta*, die ik van een der buitenwerkers langs 't Holl. Diep kreeg.

Voorts heb ik ook nog een reuzenspin, dezen zomer gevangen, op spiritus staan. Het lichaam is, zonder pooten, ruim 2 cM. Hij bewoonde de waterplanten achter m'n woning en toen die afgesneden werden, stond sinjeur op 't water. Met een stok heb ik hem toen er uitgehaald of liever afgehaald.

Dan zou ik nog gaarne weten of er van geurverandering, evenals bij de wilde thijm (zie Deel IV), sprake kan zijn bij *Tanacetum vulgare* (wormkruid).

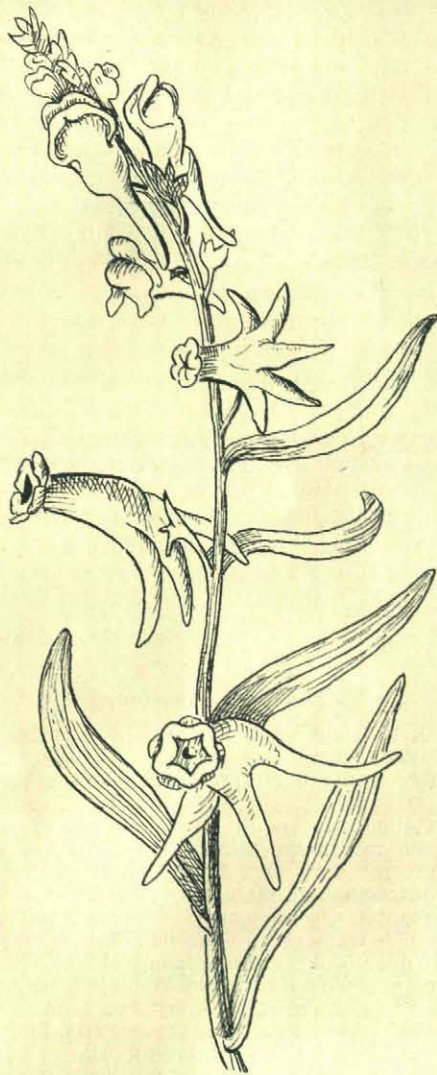
Eenmaal vond ik een exemplaar met gelijke blaren en bloemen als deze plant, maar van een voortreffelijk aroma, dat toevallig wel den geur nabij kwam van de gekweekte thijm. Tot m'n stille wanhoop had de tuinman bij het verhuizen „dien rommel” al opgeruimd, toen ik ze wou overzetten in m'n nieuwen tuin.

Wijders groeit hier de bittere veldkers (*Card. amara*) bij hoopen langs den oever, kenbaar aan de violette helmknopjes, en ik kan maar niet begrijpen, dat ze met waterkers verward wordt. Ze staat steeds overeind en de waterskers ligt vaak. Deze bloeide verleden week nog.

Ten slotte wilde ik U vragen, welke composiet precies een balletje bruine wol gelijkt. Bladen in een wortelrozet, stengel vertakt met hoofdjes (zelden meer dan 5), onder de bloem eenigszins opgeblazen; kelk sterk omgeslagen naar beneden. Ik heb tevergeefs getracht er een enkel bloempje van te vinden met loupe of microscoop. De plant is overblijvend, dus aan een *Barkhausia* beantwoordt ze niet. Van 't voorjaar zal 'k U een exemplaar zenden. 'k Heb er drie in mijn tuintje staan. (Gaarne H.).

Numansdorp.

D.

Pelorie van *Linaria*.

doode takken doorsnuffelden. Zoo bedaard mogelijk naderde ik de zoekende beestjes en zag duidelijk aan de lange puntige snavel, de zwarte streep achter het oog en de witte wangen, dat het blauwspechten of boomklevertjes waren; die ik nog eens in Apeldoorn in de Loolaan gezien had; maar nog nooit van dichtbij, behalve natuurlijk in Artis en op prentjes. De aardige vogeltjes kropen als meezen door de takkebossen en pikten naar insecten.

Na een poosje vlogen ze in de berkeboschjes en verloor

